

‘Σ’ ένα σημείο τῆς ἀκολουθίας ὁ ἱερεὺς παίρνει ἀπὸ τὸ “Ἅγιο Βῆμα τὸν Ἑσταυρωμένο, τὸν περιφέρει μέσα στὸ ναὸ καὶ ψάλλει τὸ συγκλονιστικὸ ὕμνο : « *Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλον . . .* ».

Μεγάλη Παρασκευή. Ἡμέρα τῆς Ταφῆς τοῦ Χριστοῦ. Τὸ βράδυ ψάλλεται μὲ πολλή συγκίνηση ὁ Ἑπιτάφιος θρῆνος καὶ περιφέρεται ὁ νεκρὸς Ἰησοῦς μέσα στὴν ἀνοιξιὰτικὴ νύχτα μὲ ὀδύνη καὶ κατάνυξη.

Μεγάλο Σάββατο. Τὸ πρωὶ γίνεται ἡ προαναγγελία τοῦ μεγάλου γεγονότος μὲ τὴ φράση τοῦ ἱερέα : « *Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν . . .* ». Τὰ μεσάνυχτα ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀρχίζει ὁ κύκλος τῆς χαρᾶς καὶ τῆς νίκης.

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα. Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ἀνάστησε μαζὶ καὶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ θάνατο τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἑορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης. Ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία τὴν ἑορτάζει μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα, γι’ αὐτὸ καὶ οἱ ξένοι τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησία τὴν ὀνόμασαν « Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως ».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τελεῖται ἡ λεγόμενη « δεύτερη Ἀνάσταση », ἡ « Ἀγάπη » (γιατὶ οἱ χριστιανοὶ ἀνταλλάσσουν ἀδερφικὸ ἀσπασμό).

Τὸ πότε θὰ ἑορτάζεται τὸ Πάσχα καθορίστηκε ἀπὸ τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴ σύνοδο στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας τὸ 325 μ.Χ. Ἀποφασίστηκε νὰ ἑορτάζεται τὸ Πάσχα τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν πανσέληνο τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας.

Κινητὲς ἑορτὲς μετὰ τὸ Πάσχα

Ἡ ἑβδομάδα ὕστερα ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα λέγεται « Ἑβδομάς τῆς Διακαινησίμου ». Ἀκολουθοῦν :

(1) Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Θυμόμαστε τὴν ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητὲς του καὶ τὸ Θωμᾶ ποὺ ἀμφέβαλε ἀρχικὰ γιὰ τὴν Ἀνάσταση, γιὰ νὰ πιστέψῃ ὅμως ὕστερα δυνατὰ!

(2) Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Ἐκκλησία θυμᾶται μὲ εὐγνωμοσύνη τὶς μυροφόρες γυναῖκες, ποὺ συμπαραστάθηκαν μὲ τόση